

Sygnatura akt III C 951/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 12 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Irma Lorenc

Protokolant: Patrycja Frątczak

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2016 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.

przeciwko A. M.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt III C 951/14

UZASADNIENIE

w postępowaniu uproszczonym

W dniu 3 października 2013 r. powódka (...) Spółka Akcyjna w K. wniosła o zasądzenie od pozwanej A. M. kwoty 1.034,48 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu i kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż w dniu 17 lipca 2013 r. powód na podstawie umowy cesji nabył wierzytelność (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wobec pozwanej z tytułu świadczonych na jej rzecz usług telekomunikacyjnych. Na dochodzoną pozewem kwotę złożyły się należności z niezapłaconych przez pozwaną faktur na kwotę 916,42 zł i odsetek ustawowych naliczonych od następnego dnia po wymagalności poszczególnych faktur do dnia poprzedzającego złożenie pozwu w kwocie 118,06 zł.

Pozwana w sprzeciwie od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym wskazała, że odwołuje się od niego ze względu na brak jakichkolwiek informacji o rzekomym zadłużeniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 marca 2008 r. pozwana A. M. zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością (wówczas Spółką Akcyjną) w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, na podstawie której Spółka ta zobowiązała się świadczyć na rzecz pozwanej usługi w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej. W dniu 1 października 2010 r. podmioty te zawarły kolejną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Dowody:

- umowa z dnia 17.03.2008 r. k. 42-43

- aneksy k. 44,45

- załączniki k. 46-50, 51

- umowa z dnia 1.10.2010 r. k. 52-53
- oświadczenie k. 54
- regulaminy k. 55-56, 60-64
- aneksy k. 57-59, 65-73

W dniu 22 września 2012 r. spółka (...) wystawiła pozwanej fakturę VAT na kwotę 916,48 zł z terminem płatności do 8 października 2012 r. za „dodatkowe uznania i obciążenia”. Sporządziła również rozliczenie konta, w którym wskazała, że składają się na nie kary za niedotrzymanie warunków promocji w kwotach 876,48 zł i 40 zł.

Dowody:

- faktura VAT z dnia 22.09.2012 r. k. 74
- rozliczenie konta k. 73

W dniu 17 lipca 2013 r. pomiędzy powodem (...) Spółką Akcyjną w K. a (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. została zawarta umowa sprzedaży wierzytelności pieniężnych wynikających z umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W załączniku do tej umowy wskazano, iż objęto nią wierzytelność na kwotę 916,42 zł wobec pozwanej wynikającą z dokumentu z dnia 7 października 2012 r.

Pismem z dnia 10 września 2013 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 916,42 zł wraz z odsetkami ustawowymi w kwocie 17,95 zł.

Dowody:

- umowa sprzedaży wierzytelności k. 39-41
- wyciąg z listy dłużników k. 41
- wezwanie do zapłaty k. 28-29

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód wskazał w pozwie, iż jego roszczenie stanowi wierzytelność z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przez pozwaną z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. nabytą przez powoda na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności. Na dochodzoną pozwem miała złożyć się należności z niezapłaconych przez pozwaną faktur na kwotę 916,42 zł i odsetek ustawowych naliczonych od następnego dnia po wymagalności poszczególnych faktur do dnia poprzedzającego złożenie pozwu w kwocie 118,06 zł.

Jak wynika z faktury VAT z dnia 22 września 2012 r. i rozliczenia konta, dołączonych do uzupełnionego pozwu, spółka (...) obciążyła pozwaną karami za niedotrzymanie warunków promocji w kwotach 876,48 zł i 40 zł, a zatem łącznie kwotą 916,48 zł, określając termin zapłaty tych należności na dzień 8 października 2012 r. Dochodzona pozwem kwota 916,42 zł stanowiła więc część należności wynikającej z jednej faktury i karę umowną, a nie świadczenie za usługi telekomunikacyjne.

Zgodnie z art. 483 § 1 kc można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna).

Zważywszy, że w sprzecznie od nakazu zapłaty pozwana zakwestionowała istnienie wierzytelności dochodzonej w tym postępowaniu, obowiązkiem powoda było wykazanie tej wierzytelności tak co do zasady, jak i wysokości.

Powód obowiązkowi temu nie sprostął, co więcej nie wyjaśnił nawet z której z dwóch umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartych przez pozwaną ze spółką (...) wynikał obowiązek zapłaty kar umownych, nie uściślił które z postanowień tych umów stanowiło podstawę naliczenia tych kar, a także którego z warunków promocji pozwana nie dotrzymała. Powód nie wykazał również wysokości dochodzonych kar, ani nie podjął próby wyjaśnienia sposobu ich wyliczenia. Nie sposób zatem było zweryfikować tego, czy w istocie w świetle umowy (umów) łączących pozwaną z ww. Spółką była ona zobowiązana do zapłaty łącznie kwoty 916,48 zł w terminie do 8 października 2012 r.

Skoro powód nie wykazał istnienia ww. wierzytelności, nie można było przyjąć, iż została ona skutecznie przelana na jego rzecz mocą umowy sprzedaży z dnia 17 lipca 2013 r. , a tym samym, iż jest on uprawniony do dochodzenia jej zapłaty wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie.

Z tych względów powództwo oddalono.